

Zingende bloesem

Met een wazige blik staar ik naar het vel papier. Ik lees de eerste zin en hoor mezelf moppelen 'babbel en brom een beetje, babbel maar een beetje met de malle meute mee'. Ik schiet in de lach want het is niet de bedoeling dat ik mompel. Het is de bedoeling dat ik articuleer, want de mensen moeten het wel kunnen verstaan. Althans volgens Dieneke, de zanglerares die ons begeleidt bij de New Energy Movers theaterseminar. Hoe verder we komen des te idioter ik me voel. Trekken aan een fietsband, om je buik als ondersteuningsinstrument te gebruiken en dan die bla bla bla oefeningen. Ik heb al die tijd gedacht dat zingen gewoon la la la was. Nou mooi niet, zingen dat is eigenlijk te zot voor woorden.

Volgens Dieneke is mijn stem als een ongeslepen diamant die eens goed gepolijst moet worden. Van dat soort opmerkingen breekt het zweet me uit. En daar sta ik dan, hup op de stip en zingen maar, mijn maatjes als publiek. Het samen zingen voelde veel leuker. Ik zie Jose glimlachend denken 'ha ha jij moest zo nodig een solo' Ik glimlach terug en denk 'doe jij hem maar'. 'Dit is wel leuk' zeg ik nog voor de schone schijn. Maar Dieneke heeft me door. 'Ik geloof er niets van' zegt ze streng. Jullie willen de mens terugbrengen bij zichzelf, kom gooi eerst jezelf er maar eens uit, laat het zien aan de mensen. Stel je even voor een volle zaal, de ogen en lichten op jou gericht...ho stop...mag ik misschien even een glaasje water voordat we verder gaan'. Dieneke articuleert heel helder naar ons dat haar vak veel van het onze weg heeft. De mensen willen altijd eerst even graag praten. Maar tja, met praten en water drinken komen we er natuurlijk niet. Ze gelooft in ons, maar wil het wel zien of eigenlijk horen.

Mayra zoekt haar heil in de boekenkast en roept 'oh wat een mooie boeken over God'. 'Mijn hemel' zie ik Dieneke denken, 'God och God och God hoe help ik dit stel door hun barrières heen?' Nog maar een articulatie oefening 'pluk eens wat kamperfoelie, pluk wat kamperfoeliebloesem boven in de boom'. Hup een twee drie articuleren dames. Denk aan de mensen, die moeten het kunnen verstaan. Ja, ja, ja, maar...kamperfoeliebloesem boven in de boom? ...ik bedoel...in de bomen groeit toch helemaal geen kamperf...ik spreek dat laatste maar niet uit.

Nathalie van Spall
nathalie@mana.nl, info@mana.nl
076-5339108